

drevesa proč vzame in z rodovitno nadomesti. Akoravno to opravilo ni novo, vendar menda ni še veliko sadjorejcom znano; ako se ga bodo pogostoma poprijeli, se bodo kmali prepričali, da jim bo sadje od leta do leta njih trud z bogatim sadjem plačevalo. — Tukaj se jim mora še povedati, da drenazni svet sadjoreji močno na noge pomaga.

(Les napraviti, da je terd in da dolgo terpi). Amerikanci napravljajo les, iz katerega kmetijsko orodje narejajo, da je terd in da dolgo terpi, tako-le: Polagajo ga za več dni v frišno hlevno gnojnico in potem ga denejo 3 do 4 dni na vroč kraj, po navadi v dimnik ali celo v vročo peč, da se dobro presuši. — Še skoraj boljše bi bilo, če bi se gnojnici nekoliko bakrenega vitriola (Kupfer-vitriol) pridjalo. „Zeitung für Landwirthe“.

(Bčele pomagajo sadnemu drevju, da bolj rodi). V Šlezii so se sadjorejci prepričali, da bčele k rodovitnosti sadnega drevja veliko veliko pripomorejo. Tega se še bolj natanko prepričati, so v dveh kmetijskih učilnicah v pruski Šlezii zavoljo tega skušnje ponovili, ktere so potrdile, da so sadne drevesa v enaki zemlji, v enakem podnebju in pri enakem gleštanju itd. ondi, kjer imajo dovelj bčel 6 do 8 odstotkov več sadja rodile, kakor tam, kjer nimajo bčel. Ob enem Šlezijani tudi terdijo, da je sadje ondi, kjer se bčelice po drevesnem cvetju pogostoma prašé, veliko slaje in boljšega okusa, kakor tam, kjer je bčeloreja zanemarjena, kar je pa menda bolj drugim uzrokom, ne pa bčelam, pripisati. „Hosp. list česki.“

(V dimu prekajena slama, dobra piča za govejo živino). Gospod Goodiff pripoveduje, da je na Angležkem pri nekem kmetovavcu vidil v dimniku za krave slamo prekajati. Rekli so mu, da krave v dimu presušeno klajo z velikim poželjenjem žrejo. Po ti skušnji je pokladal omenjeni kmetovavec zaporedoma svojim kravam prekajeno slamo, in se prepričal, da staro v dimniku presušeno klajo krave raje žrejo, kakor frišno, in se po nji tudi raje pojajo. „Agricult. Gazette“.

(Setev špinače). Špinača se najbolj v prav mastni in sončnati zemlji ponaša, toda se ji mora dobro s frišnim gnojem pognojiti. Seje se ob raznih časih, najboljši čas špinačo sejati je pa v prvi polovici vélicege serpana (avgusta), ako se na tiste grede seje, kjer je popred grah rasel, toda se morajo iz novega dobro pognojiti. Tudi spomladi koj, ko začne toplo biti, se špinača seje, in se tudi dalje obero in rabi kakor grah, ker oba kmali jameta seme delati. Nekteri vertnarji in vertnarice sejejo špinačo v verste (po žnori); to pa ni nikakor prav, ker se rastline ne morejo po nobeni viži dostojno razširjati. Koristniše je, če se špinača redko seje, redka špinača zraste večja, ima veliko perja in gré pozneje v cvet. Če pozimi veliko snega ne zavalí, ali če bi imele grede kopne ostanke, se morajo z listjem ali pa kako slamo pokriti. Kdor si hoče dobrega semena izrediti, naj pustí le nekoliko najgorših rastlin v seme iti; naj gleda, da ne bodo pregoste; šibkeje naj okrog njih poruje, močnejim pa, ki jih je za seme odbral, naj natič dá, da jih ne bosta piš in sapa na tla pometala. Kakor hitro, ko je semensko zernje svojo zeleno barbo zgubilo, in se spodnje osulo, se stebila porežejo, položé ali obesijo, da pozoré in se posušé, potem se seme iztepe, ki 6 let kaljivo ostane. Una bolj gosta špinača tudi seme stori, akoravno je bila večkrat porezana, pa ni tako dobro, in se ne smé z unim dobrim pomešati. Bolj ko je seme gladko, bolje je od bodečega in grampastega. „Frauendorfer Blätter“.

Kmetijske novíce.

(Nova brana). Na Angležkem napravljajo dan današnji nove brane, katerih zobé pa ne stojé vstric, kakor se po navadi pri naših branah nahajajo, ampak kakor kegelj

(AAA) skupaj grejo in perstene kepe in grude veliko bolj drobé, kakor naše navadne brane.

(Nove gosí). Ker je povsod že ptujih, kineških in družih kokoš dovelj, so prišle sedaj gosí na versto. Gosp. Winkler, direktor zoologičnega verta v Berlinu, redí že nove plemena gosí, namreč: 1) tuluške ali pirenejske (Toulouser- oder Pyrenaeer-Gans), 2) kanadiške (canadische Gans) in pa 3) egiptovske ali kapške gosí (Capgans). Egiptovska je pa kraljica med vsemi; tako lepa je. Gospod Winkler ne daje nikomur jajic od imenovanih gosjih plemen, ampak mlade goske prodaja. Počem, ne vemo; javalne dober kup. „Frau. Bl.“

(Nova bolezen grojzdja). Nismo še prestali znane tertne bolezni, in že se je lansko leto nova, dosedaj še nepoznana bolezen na Francozkem na vinski terti prikazala, ki ji „Anthracnose“ pravijo; rekli bi ji po naše „ogeljčina“ zato, ker se po ti bolezni vinska jagoda posuši in črna postane kakor ogel.

(Imena sadnih dreves belgiški vertnarji zapisujejo na-nje tako-le), da si iz pergamenta zrežejo ozke listke in na vsak listek zapišejo ime z alicarinsko tinto, ktere dež ne spere. „Frauend. Bl.“ priporočujejo take zaznamke tudi vsem drugim vertnarjem, pa ne povejo, ali se imajo ti pergamentni listki na pristavljene količke pribiti ali pa kako na drevo obesiti.

Zdravniške skušnje.

(Zdravilo zoper protin ali putiko v nogah). Kdor ima protin v kaki nogi, naj poklada sirove, tanke, še gorke koščike mesa ravno zaklanega govejega živinčeta na tiste dele, kjer ga putika lomi, in naj to pokladanje ponavlja vsake 4 do 5 ur. Pravijo, da bolečina v 24 urah preide. Skušnja ni težka; kogar protin muči, naj poskusi, se bo kmali prepričal: ali je res ali ne. Če ne pomaga, saj škoda ni velika; k večjemu — par funtov mesa!

Nove bčelarske bukve.

Slavni odbor društva gospodarskega horv. slavonskega je 19. dan p. m. naši družbi nove bčelarske bukve priporočil. Ker se moremo na besedo sl. odbora zagrebskega popolnoma zanesti, da je knjiga dobra, jo priporočamo tudi mi vsem bčelarjem, ki razumejo našemu slovenskemu jeziku vso podobno horvaščino. Naša družba bo rada prejela naročila. Glasí se pa omenjeno pismo tako-le:

„Slavno gospodarsko društvo v Ljubljani! Prof. Križevački Ante Horvat spisao je djelo o pčelarstvu, koje se svakomu gospodaru preporučiti može. Budući da ovdešnji gospodari, osobito gosp. šupnici pčelarstvom se rado zabavljaju i našem jeziku vješti su, odbor podpisani prosi; da ovo djelo slavno društvo posestrimo preporučiti i u „Novicah“ proglasiti bi izvolilo. Koj bi želio takovo imati, neka se izvoli ali tamo ili ovdje kod društva gospodarskoga oglasiti. Djelo će koštati 80 kr. nov. dn. unapried netraži se plaća. — Odbor upravlj. gosp. društva hrv. slav. u Zagrebu 19. svibnja 1859.“

Kratkočasno berilo.

Atala.

Spisal Chateaubriand. Poslovenil po originalu Mih. Verne.

(Dalje).

Sedaj pa ne motim več Ataline pripovedi le z ihti, temuč z beznim vedenjem, kakoršno je le divjakom znano. Vés bezen se valjam po tleh, si vijem in grizem roke. Stari duhoven teka s čudovitim rahločutjem od brata do sestre, in nama daja tisučere pomoči. V pokoji svojega serea in pod bremenom let se vé tako vesti, da ga najina mladost